

Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door zich enkel te baseren op verzoeksters argumenten om het bestaan van een hoger openbaar belang voor openbaarmaking af te wijzen. Die benadering is in strijd met de bepalingen van verordening nr. 1049/2001 en de relevante rechtspraak. De argumenten die een verzoevende partij hierover aanvoert, kunnen immers niet op zich de reden vormen om het bestaan van een hoger openbaar belang af te wijzen, aangezien de wettelijke bewijslast dienaangaande niet bij deze partij rust. Het is de betrokken instelling die de belangen die aan de orde zijn bij openbaarmaking tegen elkaar moet afwegen.

- (¹) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).
- (²) 2005/370/EG: Besluit van de Raad van 17 februari 2005 betreffende het sluiten, namens de Europese Gemeenschap, van het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden (PB L 124, blz. 1).
- (³) Verordening (EG) nr. 1367/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op de communautaire instellingen en organen (PB L 264, blz. 13).

Hogere voorziening ingesteld op 27 november 2013 door ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 13 september 2013 in zaak T-214/11, ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA)

(Zaak C-615/13 P)

(2014/C 71/09)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (vertegenwoordiger: P. Kirch, advocat)

Andere partijen in de procedure: Europese Autoriteit voor voedselveiligheid, Europese Commissie

Conclusies

Rekwiranten verzoeken het Hof om:

- het arrest van het Gerecht van 13 september 2013 in zaak T-214/11 te vernietigen;
- EFSA te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun hogere voorziening voeren rekwiranten drie middelen aan.

- 1) Eerste middel in hogere voorziening: onjuiste toepassing van het begrip „persoonsgegevens” in de zin van artikel 2 van verordening nr. 45/2001 (¹).

Het Gerecht heeft ten onrechte de combinatie van namen en meningen als persoonsgegevens beschouwd. Het begrip „persoonsgegevens” heeft geen betrekking op meningen die worden geuit tijdens de deelname aan een hoorzitting waarop deskundigen — van wie de naam en andere persoonlijke gegevens openbaar zijn — wegens hun algemeen erkende deskundigheid zijn uitgenodigd.

- 2) Tweede middel in hogere voorziening: onjuiste toepassing van artikel 4, lid 1, sub b, van verordening nr. 1049/2001 (²) en artikel 8, sub b, van verordening nr. 45/2001 wat betreft de werkingssfeer, de procedure en de inhoud ervan, in het bijzonder omdat geen rekening is gehouden met alle door die maatregelen beschermde belangen en daartussen geen afweging is gemaakt.

Het Gerecht heeft niet alle aspecten onderzocht van de toepasselijke bepalingen, te weten artikel 4, lid 1, sub b, van verordening nr. 1049/2001 en artikel 8, sub b, van verordening nr. 45/2001. Het heeft geen rekening gehouden met de verschillende belangen die door die maatregelen worden beschermd.

- 3) Derde middel in hogere voorziening: schending van artikel 5 VEU, gezien de onevenredig zware bewijslast voor rekwiranten om aan te tonen dat de overdracht van informatie noodzakelijk is en wat de omvang van de beschermde rechtmatige belangen is.

- (¹) Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).
- (²) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Okręgowy w Gliwicach (Polen) op 2 december 2013 — Adarco Invest Sp. z o.o. gevestigd te Petrosani (Roemenië) en met bijkantoor in Polen te Tarnowski Góry

(Zaak C-629/13)

(2014/C 71/10)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Okręgowy w Gliwicach

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Adarco Invest sp. z o.o. gevestigd te Petrosani (Roemenië) en met bijkantoor in Polen te Tarnowskié Góry

Prejudiciële vraag

Verzetten de artikelen 49 VWEU en 54 VWEU alsmede artikel 1 van de Elfde richtlijn [89/666/EEG] ⁽¹⁾ van de Raad betreffende de openbaarmakingsplicht voor in een lidstaat opgerichte bijkantoren van vennootschappen die onder het recht van een andere staat vallen, zich er tegen dat in een lidstaat de schrapping uit het handelsregister (KRS) van een bijkantoor van een vennootschap die in een andere lidstaat is gevestigd, wordt geweigerd op grond dat dit bijkantoor niet werd ontbonden overeenkomstig de procedure waarin is voorzien voor de ontbinding van een binnenlandse vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, terwijl voor de schrapping van een bijkantoor van een binnenlandse vennootschap uit het handelsregister een dergelijke procedure niet vereist is? Daarbij worden in het geval van binnenlandse vennootschappen de bijkantoren uitsluitend in het register van de binnenlandse vennootschap ingeschreven en deze vennootschap is verplicht een geconsolideerde jaarrekening neer te leggen die de moedermaatschappij en haar bijkantoren omvat, terwijl bijkantoren van buitenlandse vennootschappen in het KRS worden ingeschreven en zij enkel de jaarrekening van het bijkantoor bij het register neerleggen.

⁽¹⁾ PB L 395, blz. 36.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Najwyższy (Polen) op 3 december 2013 — Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji z siedzibą w Warszawie/Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Zaak C-633/13)

(2014/C 71/11)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Najwyższy

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji z siedzibą w Warszawie

Verwerende partij: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Prejudiciële vraag

Moet artikel 13, lid 1, van richtlijn 2002/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische-communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten (toegangsrichtlijn) ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat de nationale regelgevende instanties net-

werkexploitanten met een aanmerkelijke marktmacht in het kader van de verplichting tot prijscontrole de verplichting kunnen opleggen om geen buitensporige tarieven voor de gespreksafgiftedienst in hun telefonienetwerk in rekening te brengen?

⁽¹⁾ PB L 108, blz. 7.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Spanje) op 5 december 2013 — Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito/Evaristo Méndez Sena e.a.

(Zaak C-645/13)

(2014/C 71/12)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito

Verwerende partijen: Evaristo Méndez Sena, Edelmira Pérez Vicente, Daniel Méndez Senas, Victoriana Pérez Bicénte

Prejudiciële vragen

- 1) Moet ervan worden uitgegaan dat geen doeltreffende en geschikte middelen worden geboden om een eind te maken aan het gebruik van oneerlijke bedingen in overeenkomsten tussen consumenten en verkopers en dat inbreuk wordt gemaakt op het recht een beroep te doen op de bevoegde rechtbanken om te oordelen of contractuele bedingen die zijn opgesteld met het oog op een algemeen gebruik, oneerlijk zijn, en de passende en doeltreffende middelen aan te wenden om een eind te maken aan het gebruik van deze bedingen, wanneer de wettelijke regeling van een lidstaat de consument niet de mogelijkheid biedt een rechtsmiddel voor een hogere rechter aan te wenden ingeval zijn in het kader van een hypothecaire uitwinningprocedure ingediende verzoek om een contractueel beding buiten toepassing te laten op grond van het oneerlijke karakter daarvan, wordt afgewezen?
- 2) Zo ja, kan de nationale rechter de consument, teneinde hem een passende en doeltreffende bescherming te bieden tegen oneerlijke bedingen, ambtshalve het recht verlenen om zich tot een hogere rechter te wenden met het oog op wijziging van de beslissing van de rechter in eerste aanleg tot afwijzing van zijn verzoek om een contractueel beding op grond van het oneerlijke karakter ervan buiten toepassing te laten?